

Третата./взема думата ѝ/

Да тъй е, тъй!... И тъзи мисли прави
и мои сж. Дошло е вече време
да прицѣнимъ, що тегли тозъ народъ!
Не сторимъ ли веднага ний това -
погребанъ е за винаги. Отъ него
не може се очаква обновление.

/мълчание/

Орисницата на Везни.

/Дълго мисли и като вдига глава проговаря,
дирейки разрѣшение на извиканитѣ мисли отъ
другитѣ/

Тогава ей какво ще да ви кажа:
Неможемъ ли чрезъ Майсторъ Лаля нѣщо
да сториме?...

/Четирийтѣхъ орисници си подаватъ ржце и
дълго се гледатъ удобително/.

V

/Въ това време боязливо се явява, сънката
на стара жена/.

Сънката. Дочухъ, че речь за мойто чедо става -

и не стърпѣхъ да ви се не обадя...

Закриляйте - закриляйте го вий
орисници; че ще е самси тамъ.

О, моя синъ, за майсторство го бива!

Ржката му, когато се залавя

за нѣщо, не е било до сега

да се срами. Прочулъ се е навредъ.

Но кой знай тамъ, каквito хора има!...

Пазете го отъ лошо и измама...

Помагайте... че цѣль единъ народъ

надѣва се на неговия даръ....

Първата. Добре, добре, о майко милостива
разбираме сърдечната ти мжка.

Чрезъ твоя синъ ще дойде онова,
което е за всички ви мечта...

/мълчание/

/Изпѣва петель - и виденията изчезватъ/
/настава мълчание/

/Чува се продължение отъ проповедъта на
свѣщенника. Гласътъ се носи задавено, като
презъ сълзи:/

- ... Спомнете си: великиятѣ поклади
празднуваме... Но който отъ насъ иска
наистина да пости и живѣй